

[illegible]

خبرنگار شهید خراسان راوی فتح «فاو»

شهید محمدرضا امانی، مشهور به «میثم»، یکی از افتخارات تاریخ روزنامه خراسان است؛ خبرنگار روزنامه در شهرستان شیروان که در ۱۴ سالگی به کسوت روزمندگان درآمد و در ۱۸ سالگی، شربت شهادت نوشید. او را به واسطه کتابی که درباره‌اش منتشر کرده‌اند، «روایتگر شلمچه» نامیده‌اند. شهید امانی از ۱۶ سالگی با روزنامه خراسان همکاری داشت. او در جریان عملیات پیروزمندانه «الفجر ۸» و فتح فاو، گزارش‌های متعددی را برای روزنامه خراسان ارسال کرد که تیر آن، بر پیشانی صفحه نخست روزنامه جا می‌گرفت. شهید امانی در ۲۶ دی‌ماه ۱۳۶۵ در عملیات کربلای پنج

(شلمچه) به شهادت رسید. دوستانش خیلی دیر از شهادت وی اطلاع یافتند؛ روز چهارم بهمن ۱۳۶۵، یکی از همکارانش با نگارش متنی سراسر شور و سوگ، خبر این واقعه را چنین به رشته تحریر درآورد: «گوشی را برداشتم. یک نفر از آن سوی خط تلفن گفت: امانی فردا با تعدادی از هم‌زمان شهیدش تشییع می‌شود... یاسی مغرورانه بر صفحه داغ دلم فرونشست و در قالب آهی سرد از اعماق وجودم برآمد. بی‌آن که بیرسم با چه کسی صحبت می‌کنم، دانستم امام جمعه شهر (حجت‌الاسلام حسینی) از این واقعه آگاهم ساخته‌است... او یک عاشق بود. هنوز جوهر قلمش که بر گرده بی‌روح کاغذ، ایثارها، رشادت‌ها و شهادت‌ها، دیده‌ها و شنیده‌هایش در شهر فاورا حک کرده بود، خشک نشده.» پنج ماه بعد از انتشار این خبر، در روزنامه مورخ ۲۸ تیرماه ۱۳۶۶، وصیت‌نامه شهید امانی منتشر شد؛ وصیت‌نامه‌ای که در فرازی از آن آمده‌بود: «آن‌ا که از میدان مجاهده و مبارزه به خلوتگاه سکون و آرامش پناه می‌برند، باید بدانند که فریب راحت‌طلبی و سهل‌انگاری نفس خویش را خورده‌اند... جبهه مردان حق آن‌جاست که زمینش عطر خون شهید دارد و آسمانش، جلای شجاعت و پایمردی.» جملات او در این وصیت‌نامه، آن‌چنان پخته، دقیق و ادیبانه است که کمتر کسی باور می‌کند از خامه جوانی ۱۸ ساله تراویده؛ پایان وصیت‌نامه، امضای شهید امانی است: «۶۵/۹/۳۰ - تیپ مستقل ۲۱ امام رضا (ع) - محمد رضا امانی»

بیاض پستان خرمی اوس
روایت آفری که عیسی کرمس
جاسی ارمی اوس

در تمام مدت شبانه روز برای
پایخیزن بیاض انور کی امانیت
نالی ۲ ملحد، جود ایلند ۱۲۲۹

شماره ۲۰۷۲ سال نهم
گفتار در میزبان

روزنامه
میت خراسان
میت خراسان
میت خراسان

میلاد مبارک پیشوای جهان انسانیت و مصلح دنیای آدمیت
قائم آل محمد (ص) حضرت ولی عذر حجت بن الحسن العسکری ارواحنا فداه را بهمه
انسانهای فقیات دوست و عدالت طلب تبریک گفته از خدای تو اندیخواهیم که دلاوریهای غائبان تعجیل فرماید

میلاد حضرت قائم (ع)
ویدیه زانانی از جود عدالت ابرو اوس
تبریک آفرین

میلاد حضرت قائم (ع)
ویدیه زانانی از جود عدالت ابرو اوس
تبریک آفرین

میلاد حضرت قائم (ع)
ویدیه زانانی از جود عدالت ابرو اوس
تبریک آفرین

بعد از ظهر دیر و ز در ب حرم مطهر
بیاض پستان خرمی اوس
روایت آفری که عیسی کرمس
جاسی ارمی اوس

بعد از ظهر دیر و ز در ب حرم مطهر
بیاض پستان خرمی اوس
روایت آفری که عیسی کرمس
جاسی ارمی اوس

نخستین چشم انداز ضریح «شیر و شکر» در خراسان سال ۱۳۳۸

حرم مطهر امام رضا(ع)، دلیل شکل گیری شهر مشهد است. بعد از شهادت آن حضرت در سال ۲۰۳ق، به تدریج و طی قرن های متمادی، اطراف مرقد مطهر رضوی، محل سکونت علاقه مندان و ارادتمندان امام(ع) شد و شهر مشهد، این گونه به وجود آمد. به همین دلیل، باید ساختمان حرم امام رضا(ع) را مهم ترین و اصلی ترین سازه شهر مشهد بدانیم و ضریح مطهر ثامن الحجج(ع) را اصلی ترین بخش این سازه مهم. خوب است بدانید که نخستین ضریح روی مرقد مطهر امام هشتم(ع)، در زمان شاه طهماسب صفوی نصب شد؛ بعدها، شاه عباس یکم، ضریحی از جنس فولاد جوهر دار را روی مرقد مطهر نصب کرد که این ضریح، با تغییرات و تزیینات دوره های بعد، تا سال ۱۳۳۸ش در حرم مطهر قرار داشت. در این سال، با همت مرحوم ابوالحسن حافظیان، ضریح جدیدی را که بعدها به «شیر و شکر» معروف شد، روی مرقد مطهر امام رضا(ع) نصب کردند. این اتفاق در بهمن سال ۱۳۳۸ رخ داد و روزنامه خراسان، این افتخار را داشت که نخستین تصویر از ضریح «شیر و شکر» را تهیه و در صفحه نخست شماره ۳۰۷۳، مورخ ۲۳ بهمن ۱۳۳۸ منتشر کند. این روز، مصادف با سالروز میلاد باسعادت امام زمان(عج) بود. پوشش خبری روزنامه خراسان برای اطلاع رسانی درباره ضریح جدید، از مدت ها قبل آغاز شده بود. از هشتم بهمن آن سال که عملیات نصب ضریح آغاز شد، روزنامه به صورت روزانه اخبار و تصاویری را درباره آن منتشر می کرد. به دلیل انحصار انتشار اخبار مربوط به نصب ضریح شیر و شکر، تمام روزنامه ها و خبرگزاری های دیگر ایران، برای مطلع شدن از اخبار مربوط به آن، از روزنامه خراسان استفاده می کردند. هر چند دلیل نام گذاری ضریح به «شیر و شکر» در هیچ سندی مشخص نیست اما اطلاعات روزنامه خراسان درباره جزئیات ضریح اصلی و همین طور، ضریح کوچک نادری که آن را داخل ضریح شیر و شکر نصب کردند، بسیار دقیق و قابل استناد بود. مثلاً بر اساس اطلاعات درج شده در صفحه نخست روزنامه خراسان مورخ ۱۱ بهمن ۱۳۳۸، روی ضریح نادری ۱۷ هزار و ۷۱۰ تکه جواهر نصب شده بود. (این ضریح در سال ۱۳۷۶ و بعد از نصب ضریح جدید حرم رضوی، موسوم به «سیمین و زرین»، به سرداب انتقال یافت و روی صندوق اصلی مرقد مطهر امام رضا(ع) نصب شد.) پوشش اخبار نصب ضریح «شیر و شکر»، افتخاری بود که نصیب روزنامه خراسان شد و صفحه ای زرین در تاریخ این روزنامه مردمی، را رقم زد.